

Plan wynikowy z religii dla dzieci sześcioletnich

według podręcznika „Tak! Jezus mnie kocha” nr AZ-04-01/20-KI-1/20

zgodnego z programem nauczania AZ-0-01/20

I. Tak! Jesteśmy przyjaciółmi Jezusa

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
1. Dobrze, że jesteśmy razem	– Ukazanie prawdy, że katecheza to spotkanie z Bogiem. – Budowanie dobrej atmosfery w grupie.	E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– podaje imię katechety oraz kolegów i koleżanek z grupy, – przedstawia się wobec całej grupy, – podaje dni tygodnia, w których jest katecheza,	– stwierdza, że katecheza jest czasem spotkania z Bogiem, – śpiewa piosenkę „Dobrze, że jesteś”.	– wyraża radość ze spotkania z Bogiem na katechezie, – chętnie w niej uczestniczy.
2. Dziękuję Bogu, że jestem	– Ukazanie prawdy, że życie jest darem Boga. – Kształtowanie postawy wdzięczności za Boży dar życia.	A.1. Bóg objawiający swoją miłość do ludzi poprzez stworzenie i odkupienie.	– stwierdza, że życie jest darem Boga przekazywanym przez rodziców, – podaje przykłady, jak może podziękować Bogu i rodzicom za dar życia, – opowiada o różnicach między chłopcem i dziewczynką.	– podaje argumenty, dlaczego powinno się troszczyć o własne zdrowie i życie, – wyjaśnia, dlaczego życie można nazwać darem,	– jest wdzięczne Bogu i rodzicom za dar życia, – wyraża troskę o swoje życie i zdrowie.
3. Okazujemy miłość w rodzinie	– Ukazanie prawdy, że Bóg jest obecny w rodzinach. – Kształtowanie postawy miłości i życzliwości wobec najbliższych.	A.1. Bóg objawiający swoją miłość do ludzi poprzez stworzenie i odkupienie. F.1. Chrzest udziałem w posłannictwie Jezusa Chrystusa. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– wymienia najbliższych członków swojej rodziny, – wskazuje sposoby okazywania miłości w rodzinie.	– wskazuje, że rodzinna miłość ma swe źródło w Bogu,	– wyraża postawę miłości i życzliwości wobec najbliższych, – modli się w intencji swojej rodziny.
4. Bóg kocha każdego z nas	– Ukazanie prawdy o Bogu jako najlepszym Ojcu. – Kształtowanie postawy zaufania i miłości do Boga Ojca.	A.1. Bóg objawiający swoją miłość do ludzi poprzez stworzenie i odkupienie. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– stwierdza, że Bóg jest naszym najlepszym Ojcem, – opowiada, w jaki sposób możemy okazać Bogu, że Go kochamy,	– wymienia cechy Boga – najlepszego Ojca, – wymienia rodzaje spotkań z Bogiem Ojcem, – śpiewa piosenkę „Ojcze, Ty kochasz mnie”.	– wyraża zaufanie i miłość do Boga Ojca, – modli się w intencji swoich rodziców.

5. Dziękujemy Bogu za cały świat	– Ukazanie prawdy, że przyroda jest dziełem i darem kochającego nas Boga Ojca. – Kształtowanie postawy podziwu i wdzięczności dla Boga za całe stworzenie.	A.1. Bóg objawiający swoją miłość do ludzi poprzez stworzenie i odkupienie. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– wskazuje w przyrodzie dzieła dobrego Boga, – stwierdza, że świat jest darem kochającego Boga, – wypowiada modlitwę, w której dziękuje Bogu za piękny świat,	– podaje przykłady dzieł stworzonych przez Boga, które służą człowiekowi, – śpiewa piosenkę „Na początku Bóg stworzył”.	– wyraża podziw i wdzięczność Bogu za dzieło stworzenia.
6. Odkrywamy ślady Boga w przyrodzie	– Ukazanie prawdy, że Boga spotykamy w przyrodzie. – Budzenie wrażliwości na Bożą obecność w rzeczywistości stworzonej.	A.1. Bóg objawiający swoją miłość do ludzi poprzez stworzenie i odkupienie. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– wymienia dary Boże w przyrodzie, – wskazuje ślady Boga w przyrodzie, – wielbi Boga za piękny świat modlitwą spontaniczną.	– podaje przykłady spotykania się z Bogiem poprzez piękno świata, – wymienia sposoby rozpoznawania dzieł przyrody,	– jest wrażliwe na obecność Boga w przyrodzie.
7. Z radością poznajemy Pana Jezusa	– Ukazanie prawdy, że Jezus jest największym darem Bożej miłości. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za podarowanie ludziom Jezusa.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– wymienia najważniejsze fakty z życia Jezusa, – stwierdza, że z Jezusem spotykamy się na Mszy Świętej, – śpiewa piosenkę „Sercem kocham Jezusa”.	– stwierdza, że Jezus jest największym darem miłości Boga do ludzi, – wyjaśnia prawdę, że Pan Jezus jest Synem Bożym,	– wyraża wdzięczność Bogu za dar Jezusa, – spotyka się z Jezusem na Mszy Świętej.
8. Pozdrawiamy Boga znakiem krzyża	– Przedstawienie i wyjaśnienie czynności żegnania się znakiem krzyża. – Kształtowanie postawy szacunku dla znaku krzyża.	D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– stwierdza, że krzyż jest ważnym znakiem dla przyjaciół Jezusa, – poprawnie wykonuje znak krzyża,	– wymienia miejsca i sytuacje, w których wykonuje znak krzyża, – śpiewa piosenkę „W imię Ojca i Syna”.	– z szacunkiem wykonuje znak krzyża.
9. Jesteśmy dziećmi Bożymi	– Ukazanie prawdy, że poprzez chrzest stajemy się dziećmi Bożymi. – Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu i rodzicom za sakrament chrztu.	E.2. Chrzest włączeniem we wspólnotę Kościoła. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– stwierdza, że chrzest jest sakramentem, przez który stajemy się dziećmi Bożymi, – wypowiada modlitwę, w której dziękuje za sakrament chrztu, – śpiewa piosenkę „Dzieckiem Bożym jestem ja”.	– wymienia przedmioty związane z chrztem (woda, paschał, świeca chrzcielna, biała szata), – opowiada, jak przebiega udzielanie sakramentu chrztu,	– jest wdzięczne Panu Bogu i rodzicom za sakrament chrztu, – szanuje pamiątki związane ze swoim chrztem, – z zaangażowaniem włącza się do zabawy, modlitwy, śpiewu.

10. Parafia jest wspólnotą przyjaciół Jezusa	– Ukazanie prawdy, że parafia jest wspólnotą przyjaciół Jezusa. – Budowanie poczucia przynależności do wspólnoty parafialnej.	E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi. E.2. Chrzest włączeniem we wspólnotę Kościoła. F.1. Chrzest udziałem w posłannictwie Jezusa Chrystusa.	– stwierdza, że na Mszy Świętej spotykają się przyjaciele Pana Jezusa, – podaje, kto należy do parafii – wspólnoty przyjaciół Jezusa, – wyjaśnia, w jakim celu ludzie gromadzą się w kościele,	– podaje, pod jakim wezwaniem jest jego parafia (imię patrona), – opowiada, co robi ministrant podczas Mszy Świętej, – opowiada o wydarzeniach związanych z życiem parafii.	– wyraża zainteresowanie życiem parafii, – razem z rodzicami angażuje się w życie parafii (procesje, roraty, różaniec...).

II. Tak! Kochamy Boga całym sercem

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
11. Dobry Bóg opiekuje się nami – Anioł Stróż	– Odkrywanie prawdy o istnieniu świata niewidzialnego. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za świat niewidzialny.	A.1. Bóg objawiający swoją miłość do ludzi poprzez stworzenie i odkupienie. A.4. Aniołowie – posłańcami Boga i opiekunami ludzi D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– podaje prawdę, że każdy człowiek ma swojego Anioła Stróża, – opowiada o roli Anioła Stróża,	– wyjaśnia, kim jest Anioł Stróż, – samodzielnie odmawia modlitwę „Aniele Boży”.	– wyraża wdzięczność Bogu za świat niewidzialny, – z wiarą opowiada o aniołach.
12. Poznajemy znaki, które przypominają nam o Bogu	– Przedstawienie religijnych znaków i symboli. – Budzenie wrażliwości na Boga obecnego w życiu (poprzez różne znaki).	A.1. Bóg objawiający swoją miłość do ludzi poprzez stworzenie i odkupienie. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– wymienia znaki i symbole religijne, – samodzielnie wypowiada formułę pozdrowienia chrześcijańskiego, – rozpoznaje znaki obecności Bożej w swoim otoczeniu (kościół, krzyż, obraz, kapliczka, medalik),	– wyjaśnia, dlaczego ludzie wierzący powinni mieć znaki religijne w swoich domach, – śpiewa piosenkę „Jak rozpoznać mam Chrystusa”.	– dostrzega obecność Boga w życiu, – jest otwarte na Boga obecnego w różnych znakach, – otacza szacunkiem znaki religijne.

13. Rozmawiamy z Bogiem o naszych sprawach	– Ukazanie prawdy, że modlitwa jest rozmową z Bogiem. – Rozbudzenie potrzeby modlitewnego kontaktu z Bogiem.	D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– określa, modlitwę jako rozmowę z dobrym Bogiem, – wymienia, za co może Bogu dziękować i chwalić Go, za co Go przeprasza i o co może prosić, – rozpoznaje ludzi modlących się, – odróżnia postawę modlitwy na katechezie od innych zachowań.	– wyróżnia Mszę Świętą pośród różnych rodzajów modlitwy, – układa proste modlitwy uwielbienia, dziękczynienia, przeproszenia i prośby,	– rozmawia z Bogiem na modlitwie, – wyraża postawę szacunku wobec modlitwy innych.
14. Z Jezusem mówimy do Boga „Ojcze”	– Nauczenie modlitwy „Ojcze nasz”. – Budzenie pragnienia codziennej modlitwy.	D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– z pomocą mówi z pamięci modlitwę „Ojcze nasz”, – podaje prawdę, że modlitwy „Ojcze nasz” nauczył Pan Jezus,	– wyjaśnia, dlaczego zwracamy się do Boga wezwaniem „Ojcze”, – śpiewa piosenkę „Abba, Abba, Tatusiu”.	– modli się słowami modlitwy „Ojcze nasz”.
15. Słuchamy Bożych słów	– Ukazanie prawdy, że Pismo Święte zawiera słowa Boga. – Kształtowanie postawy wrażliwości na słuchanie słowa Bożego w kościele, na katechezie, w domu.	C.2. Pismo Święte słowem Pana Boga skierowanym do ludzi.	– stwierdza, że Bóg mówi do nas przez słowa Pisma Świętego, – śpiewa (z gestami) piosenkę „Czytaj Biblię, módl się co dzień”.	– wymienia miejsca, gdzie czytane jest Pismo Święte,	– wyraża postawę szacunku dla Pisma Świętego, – z uwagą słucha słowa Bożego podczas katechezy i niedzielnej liturgii, – wyraża chęć poznawania Boga poprzez słuchanie słowa Bożego.
16. W niedzielę odwiedzamy Boga w kościele	– Ukazanie prawdy, że kościół jest domem Bożym. – Rozbudzenie potrzeby częstego spotykania się z Bogiem w kościele.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. E.2. Chrzest włączeniem we wspólnotę Kościoła. F.1. Chrzest udziałem w posłannictwie Jezusa Chrystusa.	– określa kościół jako dom Boży, – odróżnia kościół od innych budynków, – prawidłowo się żegna, korzystając z kropielnicy.	– stwierdza, że Pan Bóg pragnie być odwiedzany w swoim domu, – wskazuje, gdzie w kościele jest kropielnica, – opisuje, na czym polega właściwe zachowanie się w kościele,	– wyraża potrzebę częstego nawiedzania domu Bożego, – wyraża postawę szacunku dla miejsc świętych.
17. Szanujemy kościół i święte znaki	– Ukazanie prawdy, że miejsca i rzeczy poświęcone Bogu należy otaczać szacunkiem. – Kształtowanie postawy szacunku wobec rzeczy i miejsc najświętszych.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi. F.1. Chrzest udziałem w posłannictwie Jezusa Chrystusa.	– swoimi słowami wyraża prawdę, że kościół jest uświęcony szczególną obecnością Boga, – wyjaśnia, na czym polega prawidłowe zachowanie się w kościele i przed krzyżem, – rozpoznaje w kościele ołtarz, krzyż i miejsce, gdzie jest Najświętszy Sakrament,	– podaje nazwy przedmiotów i miejsc w kościele, którym okazujemy szczególny szacunek, – wymienia sposoby okazywania szacunku świętym miejscom i znakom, – poprawnie wykonuje gest pochylenia głowy (przed krzyżem i ołtarzem) oraz przyklęknięcia (przed Najświętszym Sakramentem).	– wyraża postawę czci dla Najświętszego Sakramentu, – wyraża postawę szacunku dla krzyża, – przypomina swoim kolegom o właściwej postawie w kościele.

18. Dobrymi uczynkami sprawiamy radość Bogu	– Ukazanie zachowań, którymi dziecko wypełnia przykazanie miłości. – Wzmacnianie postawy radości ze spełnionego dobra.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. F.1. Chrzest udziałem w posłannictwie Jezusa Chrystusa.	– wymienia zachowania, którymi może sprawić radość Bogu, – stwierdza, że dobre uczynki wobec najbliższych są wyrazem miłości do Boga, – opowiada o swoich dobrych czynach, którymi sprawiło innym radość,	– mówi z pamięci tekst przykazania miłości Boga i bliźniego, – charakteryzuje zachowanie godne dziecka Bożego, – śpiewa piosenkę „Święty uśmiechnięty”.	– wyraża radość z pełnienia dobrych czynów, – chętnie pomaga rodzicom, – zgodnie bawi się z kolegami.

III. Tak! Jezus przynosi nam radość

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
19. W Adwencie czekamy na przyjście Jezusa	– Ukazanie Adwentu jako okresu przygotowania na przyjście Pana Jezusa. – Kształtowanie postawy radosnego oczekiwania na święta Bożego Narodzenia.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– podaje liczbę świec na wieńcu adwentowym oraz liczbę adwentowych niedziel, – stwierdza, że Adwent jest czasem przygotowania na przyjście Jezusa, – wyjaśnia, kiedy na wieńcu adwentowym zapala się kolejne świece,	– wyjaśnia pojęcia „Adwent” i „roraty”, – podaje przykłady, w jaki sposób przyjaciele Pana Jezusa przygotowują się do świąt Bożego Narodzenia, – śpiewa piosenkę adwentową.	– chętnie pracuje nad swoim charakterem w okresie Adwentu, – wyraża pragnienie uczestniczenia w roratach.
20. Z Maryją przygotowuje my się na spotkanie z Jezusem	– Ukazanie Maryi jako Matki Bożego Syna. – Kształtowanie postawy oczekiwania z Maryją na przyjście Jezusa.	A.3. Maryja – Matka Jezusa i Matka nasza. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– opowiada, z jaką nowiną przyszedł Gabriel do Maryi, – z pomocą mówi z pamięci słowa modlitwy „Zdrowaś Maryjo”,	– opisuje wygląd roratki, – opowiada ewangeliczną perykopę o zwiastowaniu.	– modli się słowami modlitwy „Zdrowaś Maryjo”, – pragnie naśladować Maryję w oczekiwaniu na przyjście Pana Jezusa, – jest wdzięczna Maryi za to, że została Matką Zbawiciela.

21. Dzielimy się opłatkiem z bliskimi	– Przedstawienie tradycji dzielenia się opłatkiem. – Budzenie poczucia wspólnoty w przeżywaniu Wigilii Bożego Narodzenia.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego.	– wymienia tradycje i zwyczaje świąteczne (wspólna wieczerza wigilijna, dzielenie się opłatkiem, żłóbek, choinka), – opowiada o spotkaniu przy wigilijnym stole i łamaniu się opłatkiem w rodzinie przyjaciół Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego otaczamy szacunkiem opłatek,	– wyjaśnia, dlaczego przyjaciele Pana Jezusa spotykają się przy wigilijnym stole i dzielą się opłatkiem, – wyjaśnia, dlaczego żłóbek z Dzieciątkiem jest najważniejszym znakiem świąt Bożego Narodzenia, – śpiewa wybrane kolędy.	– wyraża pragnienie religijnego przeżycia świąt Bożego Narodzenia, – aktywnie włącza się w przygotowanie Wigilii. – dzieli się opłatkiem i składa życzenia,
22. Z radością witamy Dzieciątka Jezus	– Rozpoznawanie znaków narodzenia Jezusa w domu i kościele. – Kształtowanie postawy wdzięczności za narodzenie Jezusa.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– wymienia wydarzenia związane z narodzeniem Jezusa, – podaje prawdę, że Jezus urodził się w stajence w Betlejem,	– opisuje wygląd szopki betlejemskiej (w swojej parafii), – w modlitwie spontanicznej wyraża wdzięczność za narodzenie Jezusa, – śpiewa kolędę „Pójdźmy wszyscy do stajenki”.	– wyraża radość z narodzenia Jezusa.
23. Z mędrcami kłaniamy się Jezusowi	– Ukazanie prawdy, że Bóg objawił się wszystkim ludziom. – Budzenie wdzięczności do Boga za dar Jezusa oraz motywowanie do czynienia dobra.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– opowiada swoimi słowami za perykopą biblijną o pokłonie mędrców, – podaje przykłady swoich dobrych uczynków, które mogą być prezentem dla Jezusa,	– wymienia imiona mędrców, – wymienia dary złożone przez mędrców Panu Jezusowi, – śpiewa czwartą zwrotkę kolędy „Dzisiaj w Betlejem”.	– chętnie składa Jezusowi dary z dobrych uczynków, – uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Objawienia Pańskiego.
24. Śpiewamy kolędy dla małego Jezusa	– Poglębienie poznanej prawdy o Bożym Narodzeniu. – Kształtowanie postawy radości z narodzin Pana Jezusa i wdzięczności Bogu za Jego przyjście.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– mówi z pamięci słowa wybranych kolęd, – wyjaśnia, że kolędy są wyrazem radości z przyjścia Jezusa,	– samodzielnie i w grupie śpiewa wybrane kolędy.	– modli się spontanicznie, – wyraża radość z przyjścia Pana Jezusa przez wspólny śpiew kolęd i udział w przedstawieniu.

25. Bóg błogosławi nasze domy	– Ukazanie znaczenia wizyty duszpasterskiej (kolędy). – Budowanie więzi z parafią i otwartości na Bożą obecność w rodzinie.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– kojarzy wizytę duszpasterską ze świętowaniem Bożego Narodzenia, – podaje, że z wizytą duszpasterską (kolędą) przychodzi ksiądz pracujący w parafii, – poprawnie wykonuje znak krzyża podczas błogosławieństwa i pokropienia wodą święconą.	– wymienia przedmioty, które należy przygotować do kolędy, – opowiada, jak przebiega wizyta duszpasterska, – wyjaśnia, dlaczego wizytę duszpasterską nazywa się również kolędą,	– modli się wspólnie z rodziną podczas wizyty duszpasterskiej, – angażuje się w przygotowanie do wizyty duszpasterskiej, – przygotowuje swój zeszyt do religii na wizytę duszpasterską.

IV. Tak! Jezus uczy nas dobra

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Poznajemy rodzinny dom Jezusa w Nazarecie	– Ukazanie relacji miłości w życiu Świętej Rodziny. – Motywowanie do postępowania na wzór Jezusa.	A.5. Święci przyjaciółmi Pana Boga. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– wymienia osoby tworzące Świętą Rodzinę, – podaje nazwę rodzinnego miasta Jezusa, – wymienia osoby, którym Jezus okazywał posłuszeństwo, – podaje przykłady okazywania miłości w rodzinie,	– wyjaśnia, dlaczego wzajemna miłość w rodzinie jest źródłem szczęścia, – wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo, – śpiewa piosenkę „Pan Jezus także mamę miał”.	– chętnie naśladuje Jezusa w posłuszeństwie i pomocy najbliższemu, – modli się za najbliższych.
27. Pan Jezus powołuje uczniów	– Ukazanie prawdy, że Jezus powołuje uczniów. – Budzenie pragnienia bycia uczniem Jezusa i Jego dobrym przyjacielem.	A.5. Święci przyjaciółmi Pana Boga. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– podaje prawdę, że Jezus powołuje uczniów, – wymienia, kto współcześnie odpowiada na wezwanie Jezusa, – podaje przykłady, jak zachowują się przyjaciele,	– opowiada scenę powołania uczniów przez Jezusa, – wyjaśnia, co to znaczy być uczniem Jezusa, – wyjaśnia, co to znaczy być przyjacielem i dobrym kolegą.	– stara się być życzliwym i koleżeńskim, – wyraża pragnienie bycia przyjacielem Jezusa.
28. Pan Jezus uczy nas żyć w miłości	– Ukazanie cudu uzdrowienia jako wyrazu miłości i dobroci Jezusa. – Motywowanie do naśladowania Jezusa w życzliwości i miłości wobec ludzi.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– opowiada treść Ewangelii Mk 10,46-52, – wymienia uczynki miłości wobec najbliższych,	– wyjaśnia, dlaczego dobro czynione najbliższemu cieszy Pana Jezusa.	– własnymi słowami prosi Pana Boga o pomoc w byciu dobrym (modlitwa), – świadczy uczynki miłości wobec bliźnich.

29. Pan Jezus pomaga chorym	– Ukazanie postawy Jezusa wobec ludzi chorych. – Kształtowanie postawy ufności w pomoc Jezusa i zawierzenia Mu naszych bliskich chorych.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– podaje prawdę, że Jezus uzdrawiał chorych, niewidomych i niemych, – wskazuje w swoim otoczeniu chorych, którzy potrzebują pomocy, – wymienia, kto zajmuje się ludźmi chorymi, – podaje przykłady, jak może pomagać chorym,	– opowiada o uzdrowieniach nad Jeziorem Galilejskim (Mt 15,29-31), – wyjaśnia, w jaki sposób Jezus pomaga chorym obecnie, – śpiewa piosenkę „Każdy może dziś do Jezusa przyjść”.	– jest wrażliwe na potrzeby osób chorych i starszych, – w razie potrzeby pomaga chorym w swoim domu, – modli się za ludźmi chorych.
30. Pan Jezus uczy nas prosić o to, co dobre	– Ukazanie prawdy o dobroci Boga, który chętnie obdarowuje swoje dzieci. – Kształtowanie umiejętności proszenia Pana Boga w modlitwie.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– podaje przykłady sytuacji, w których należy używać słowa „proszę”, – odróżnia prośby kierowane do ludzi od próśb kierowanych do Boga, – formułuje proste modlitwy prośby.	– określa potrzeby własne i innych osób, z którymi może zwrócić się do Boga, – opowiada o uzdrowieniu sługi setnika (Mt 8,5-8.13),	– z ufnością kieruje swoje prośby do Boga, – prosi Boga w intencjach innych osób.
31. Pan Jezus posyła uczniów na cały świat	– Ukazanie nakazu misyjnego Pana Jezusa. – Kształtowanie postawy misyjnej, otwartej na każdego człowieka.	D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi. F.1. Chrzest udziałem w posłannictwie Jezusa Chrystusa.	– podaje prawdę, że są na świecie ludzie, którzy nie słyszeli jeszcze o Panu Jezusie, – swoimi słowami prezentuje treść nakazu misyjnego Pana Jezusa,	– wyjaśnia, na czym polega praca misjonarza, – charakteryzuje dostępne mu sposoby pomocy misjonarzom.	– wyraża w modlitwie wdzięczność Bogu za misjonarzy, – wyraża troskę o wszystkich, którzy nie poznali jeszcze Pana Jezusa.

V. Tak! Jezus bardzo nas kocha

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
32. Z Panem Jezusem podejmujemy dobre postanowienia – Wielki Post	– Ukazanie przesłania Wielkiego Postu. – Kształtowanie postawy chętnego jednoczenia się z cierpiącym Jezusem.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego.	– wymienia zewnętrzne oznaki Wielkiego Postu w kościele, – mówi z pamięci modlitwę „Któryś za nas cierpiał rany”,	– opowiada, dlaczego w Kościele przeżywamy Wielki Post, – wyjaśnia pojęcie „Środa Popielcowa”, – wyjaśnia znaczenie postanowień wielkopostnych.	– chętnie podejmuje dobre postanowienia na czas Wielkiego Postu, – modli się o pomoc w ich wypełnianiu, – uczestniczy w nabożeństwach Wielkiego Postu.
33. Idziemy z Panem Jezusem drogą krzyżową	– Przedstawienie wybranych wydarzeń z drogi krzyżowej Jezusa. – Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za Jego miłość.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego.	– stwierdza, że Jezus niósł krzyż, aby pomóc nam stawać się lepszymi, – opowiada o męce Pana Jezusa, – wyjaśnia, na czym polega szacunek wobec krzyża.	– podaje prawdę, że męka Pana Jezusa jest znakiem szczególnej miłości do ludzi, – wymienia osoby, które Pan Jezus spotkał na swojej drodze krzyżowej,	– uczestniczy w nabożeństwach Drogi krzyżowej, – okazuje szacunek wobec krzyża.
34. Przepraszamy Pana Jezusa za złe postępowanie	– Ukazanie prawdy, że złe postępowanie oddala nas od Boga. – Motywowanie do przepraszania Jezusa za złe uczynki.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– rozpoznaje, co zasmuca Pana Jezusa i oddala nas od Niego, – podaje, w jaki sposób należy przepraszać Pana Jezusa za uczynione zło, – podaje przykłady uczynków, które przybliżają do Jezusa,	– opowiada historię syna marnotrawnego, – śpiewa piosenkę „Przepraszam Cię, Boże”.	– wykazuje wrażliwość sumienia na popełniane zło, – na modlitwie przeprasza Pana Boga za złe myśli, słowa i uczynki.
35. Przepraszamy rodziców, rodzeństwo, kolegów	– Ukazanie prawdy, że złe postępowanie krzywdzi ludzi i smuci Jezusa. – Motywowanie do naprawiania wyrządzonej krzywdy i przepraszania.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– wymienia, kogo dotyczą skutki złego zachowania, – wskazuje, że czynienie dobra buduje przyjaźń i zgodę między ludźmi, – podaje przykłady naprawienia wyrządzonej krzywdy,	– wyjaśnia słowa Jezusa (Mt 25,40), – wyjaśnia dlaczego przyznanie się do winy jest pierwszym krokiem w naprawieniu zła, – przedstawia w inscenizacji scenę przeproszenia.	– troszczy się o wrażliwość sumienia, – przeprasza najbliższych w rodzinie oraz kolegów.

36. Staramy się być lepsi	– Ukazanie historii Zacheusza jako zachęta do przemiany własnego życia. – Poglębianie motywacji do pracy nad sobą, by stawać się lepszym człowiekiem.	C.2. Pismo Święte słowem Pana Boga skierowanym do ludzi. C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– opowiada historię Zacheusza (Łk 19,1-10), – podaje przykłady przemiany złych zachowań na takie, które podobają się Jezusowi, – opowiada, jak wypełnia postanowienie wielkopostne,	– podaje prawdę, że spotkanie z Jezusem pomaga w stawaniu się lepszym, – wyjaśnia, dlaczego powinniśmy podejmować i wypełniać postanowienia wielkopostne.	– prosi Jezusa na modlitwie o wytrwałość w realizacji postanowień wielkopostnych, – stara się poprawić swoje postępowanie.
37. Radośnie witamy Jezusa Króla – Niedziela Palmowa	– Ukazanie prawdy, że Jezus jest Królem wszystkich ludzi. – Motywowanie do oddania czci Jezusowi Królowi.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– opowiada o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy i radosnym powitaniu Go przez mieszkańców miasta, – opisuje wygląd palmy, – ozdabia palmę.	– wyjaśnia nazwę „Niedziela Palmowa”, – wyjaśnia, dlaczego przynosimy palmy do kościoła,	– wyraża radość z powitania Jezusa, który do nas przychodzi.
38. Jezus został z nami ukryty w chlebie – Ostatnia Wieczerza	– Ukazanie prawdy, że Jezus pozostał z ludźmi ukryty w Chlebie – Hostii. – Budzenie wiary w obecność Jezusa w Eucharystii.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– stwierdza, że Pan Jezus spotkał się ze swoimi uczniami na wieczerzy, – opowiada o Ostatniej Wieczerzy Jezusa z apostołami, – kojarzy hostię (biały chleb) z obecnością Jezusa.	– podaje prawdę, że Pan Jezus przemienił chleb i wino w swoje Ciało i Krew, – podaje, że Ostatnia Wieczerza była w Wielki Czwartek,	– wyraża postawę wdzięczności za dar Eucharystii, – wyraża szacunek wobec Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.
39. Pan Jezus umiera na krzyżu z miłości do nas	– Ukazanie zbawczych wydarzeń zawartych w liturgii Wielkiego Piątku. – Kształtowanie postawy szacunku wobec krzyża, znaku miłości Jezusa.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– podaje prawdę, że Jezus umarł na krzyżu z miłości do nas, – wskazuje Wielki Piątek jako dzień śmierci Pana Jezusa, – wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża,	– omawia liturgię Wielkiego Piątku, zwracając uwagę na rozważanie męki Pana Jezusa i adorację krzyża, – śpiewa pieśń „Jezus kocha ciebie dziś”.	– jest wdzięczny Panu Jezusowi za zbawienie, – adoruje krzyż w klasie oraz w kościele.
40. W Wielką Sobotę modlimy się przy grobie Jezusa	– Ukazanie prawdy, że grób Jezusa jest miejscem spotkania z żywym Bogiem. – Kształtowanie postawy adoracji Jezusa eucharystycznego.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– podaje prawdę, że w Wielką Sobotę ciało Pana Jezusa spoczywało w grobie, – opowiada, co zawiera koszyczek przygotowany do święcenia,	– wyróżnia monstrancję jako najważniejszy element grobu Bożego w Kościele, – wyjaśnia symbolikę baranka i pokarmów w koszyczku wielkanocnym.	– uczestniczy w adoracji przy grobie Pana Jezusa w Wielką Sobotę, – przygotowuje koszyczek z pokarmami i uczestniczy w ich błogosławieństwie.

VI. Tak! Z Jezusem będziemy żyć już zawsze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
41. Świętujemy Zmartwychwstanie Pana Jezusa	– Ukazanie prawdy, że święta wielkanocne są pamiątką zmartwychwstania Jezusa. – Doświadczenie radości spotkania z Jezusem zmartwychwstałym podczas świąt wielkanocnych w kościele i w rodzinie.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa (Mt 28,1-8), – podaje prawdę, że zmartwychwstanie Jezusa świętujemy w Niedzielę Wielkanocną, – opowiada o śniadaniu wielkanocnym w rodzinie,	– wyjaśnia, że śpiew „alleluja” wyraża radość ze zmartwychwstania Jezusa, – śpiewa piosenkę „A, a, a, alleluja. Ho, ho, ho, hosanna”.	– śpiewem wyraża radość ze zmartwychwstania Jezusa, – uczestniczy w niedzielnej Mszy Świętej.
42. Cieszymy się, że Jezus żyje wśród nas	– Ukazanie prawdy o obecności Jezusa zmartwychwstałego w naszym życiu. – Motywowanie do wdzięczności Bogu za Jego obecność.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– własnymi słowami mówi o obietnicy Jezusa (Mt 28,20b), – podaje przykłady obecności Pana Jezusa wśród nas, – prawidłowo odpowiada na słowa kapłana „Pan z wami”,	– wyjaśnia, jak rozumie obietnicę, że Jezus żyje i jest wśród nas aż do końca świata, – opowiada, gdzie dostrzega obecność Pana Jezusa w codziennym życiu.	– jest świadome Bożej obecności w różnych sytuacjach życia, – wyraża wdzięczność Bogu za Jego obecność.
43. Spotykamy się z Jezusem podczas Mszy Świętej	– Przybliżenie prawdy o obecności zmartwychwstałego Pana Jezusa we Mszy Świętej. – Kształtowanie postawy wdzięczności za obecność Jezusa wśród nas.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– podaje prawdę, że z Jezusem spotykamy się na Mszy Świętej, – odróżnia strój liturgiczny celebransa od innych ubrań, – wskazuje na ilustracji ołtarz i tabernakulum, poprawnie wypowiada te nazwy,	– wymienia gesty wykonywane przez kapłana na początku Mszy Świętej (przyklęknienie i ucałowanie ołtarza), – poprawnie wykonuje postawy i gesty liturgiczne (przyklękanie, klękanie, bicie się w piersi).	– z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne, – chętnie uczestniczy we Mszy Świętej, – włącza się we wspólną modlitwę, śpiew.
44. Słuchamy, co Jezus mówi do nas podczas Mszy Świętej	– Ukazanie prawdy, że Pan Jezus mówi do nas w liturgii słowa. – Kształtowanie umiejętności słuchania słowa Bożego.	C.2. Pismo Święte słowem Pana Boga skierowanym do ludzi.	– podaje prawdę, że Jezus mówi do nas w liturgii słowa, – zauważa, że podczas Mszy Świętej czytane są fragmenty z księgi Pisma Świętego, – poprawnie wykonuje potrójny znak krzyża na czole, ustach i sercu.	– wyjaśnia, że do przyjęcia nauki Jezusa potrzebna jest wiara, – wyjaśnia, dlaczego wstajemy na czas czytania Ewangelii,	– wyraża postawę otwartości na słowo Boże, – wyraża postawę wiary w obecność Jezusa w Jego słowie.

45. Pan Jezus zaprasza nas do swego stołu	– Ukazanie prawdy, że Jezus zaprasza nas do swego stołu. – Budzenie radości z oczekiwania na spotkanie z Jezusem w Komunii Świętej.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– podaje prawdę, że Pan Jezus jest obecny na ołtarzu w znakach chleba i wina, – wymienia przedmioty używane podczas liturgii (kielich, wino, chleb – hostia), – odróżnia znaczenie podania dłoni na znak pokoju od podania dłoni na powitanie,	– zauważa, że podczas Mszy Świętej kapłan powtarza słowa Jezusa: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”, wypowiedziane podczas Ostatniej Wieczerzy, – poprawnie wykonuje znak pokoju, – opowiada, w jaki sposób ludzie przyjmują Komunię Świętą.	– wyraża pragnienie spotkania Jezusa w Komunii Świętej, – wyraża wiarę w obecność Jezusa w Eucharystii.
46. Pan Jezus przypomina o Bożym miłosierdziu	– Ukazanie prawdy o Bożym miłosierdziu. – Kształtowanie postawy zaufania miłosierdziu Bożemu.	A.1. Bóg objawiający swoją miłość do ludzi poprzez stworzenie i odkupienie. A.5. Święci przyjaciółmi Pana Boga. B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	– opowiada, kim była św. siostra Faustyna Kowalska, – opisuje swoimi słowami obraz Jezusa Miłosiernego.	– podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Bożego miłosierdzia, – wyjaśnia swoimi słowami pojęcie „miłosierdzie Boże”,	– okazuje postawę miłości i ufności Bogu.
47. Pan Jezus wstępuje do nieba	– Ukazanie prawdy o wniebowstąpieniu Pana Jezusa. – Budzenie pragnienia przebywania z Panem Jezusem w niebie.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi.	– opowiada o wstąpieniu Pana Jezusa do nieba, – podaje prawdę, że Pan Jezus przygotował dla wszystkich miejsce w niebie, – podaje przykłady postaw, którymi naśladuje Jezusa,	– wyjaśnia własnymi słowami, czym jest niebo, – wyjaśnia, że ten, kto naśladuje Jezusa, przybliży się do nieba.	– wyraża pragnienie przebywania z Jezusem w niebie, – radośnie oczekuje na powtórne przyjście Jezusa, – pragnie naśladować Jezusa, czyniąc dobro.
48. Duch Święty przychodzi do nas z darami	– Ukazanie prawdy, że Jezus posyła Ducha Świętego. – Kształtowanie postawy radości z obecności Ducha Świętego, dawcy duchowych darów.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– podaje prawdę, że Jezus posyła Ducha Świętego, – wymienia dary, jakie możemy od Niego otrzymać.	– opowiada o zesłaniu Ducha Świętego na apostołów, – śpiewa pieśń „Duchu Święty, przyjdź”.	– prosi Ducha Świętego o pomoc w stawianiu się coraz lepszym.

49. Z Panem Jezusem idziemy przez miasta i wsie – Boże Ciało	– Ukazanie obecności Pana Jezusa w liturgii Bożego Ciała. – Umacnianie postawy szacunku wobec Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. E.1. Jezus Chrystus zaprasza do przyjaźni z Bogiem i ludźmi. F.1. Chrzest udziałem w posłannictwie Jezusa Chrystusa.	– wyjaśnia, czym jest procesja i monstrancja, – wymienia sposoby okazywania przyjaźni i miłości Jezusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie,	– wyjaśnia, że podczas uroczystości Bożego Ciała Pan Jezus odwiedza miasta i wioski, – opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała, – śpiewa pieśń „Wielbię Ciebie w każdym momencie”.	– wyraża miłość i cześć wobec Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie, – czynnie uczestniczy w liturgii Bożego Ciała.

VII. Tak! Świętujemy z Jezusem

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
50. Różaniec – róże dla Matki Bożej	– Przybliżenie modlitwy różańcowej. – Motywowanie do chętnego uczestnictwa w nabożeństwach różańcowych.	A.3. Maryja – Matka Jezusa i Matka nasza. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– rozpoznaje różaniec i określa, do czego służy, – stwierdza, że Maryja prosi o modlitwę na różańcu, – wymienia modlitwy odmawiane na różańcu,	– opowiada o objawieniu Matki Bożej w Fatimie, – śpiewa piosenkę „O Królowo, Królowo Różańca”.	– chętnie uczestniczy w nabożeństwach różańcowych, – odmawia różaniec wraz z rodzicami.
51. Chwalimy Boga razem ze świętymi	– Zapoznanie z postaciami wybranych świętych i błogosławionych. – Motywowanie do naśladowania świętych.	A.5. Święci przyjaciółmi Pana Boga. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– wymienia imiona wybranych świętych i błogosławionych, – wymienia cechy charakterystyczne osoby świętej,	– podaje imię swojego świętego patrona, – wyjaśnia, w jaki sposób można zostać świętym.	– modli się do swojego świętego patrona, – pragnie naśladować świętych.
52. Modlimy się za naszych zmarłych	– Ukazanie prawdy o życiu wiecznym. – Wprowadzenie w praktykę modlitwy za zmarłych.	D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– podaje prawdę, że po śmierci jest życie wieczne, – z pomocą mówi z pamięci słowa modlitwy „Wieczny odpoczynek”,	– opowiada o wskrzeszeniu córki Jaira, – wyjaśnia, dlaczego zapalamy znicze na grobach.	– wyraża wiarę w życie wieczne, – modli się za zmarłych.

53. Chcę być dobrym Polakiem	– Zapoznanie z polskimi symbolami narodowymi. – Motywowanie do modlitwy za Ojczyznę.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– rozpoznaje symbole i barwy narodowe Polski, – podaje, kiedy Polacy świętują Narodowe Święto Niepodległości, – przyjmuje prawidłową postawę ciała w czasie hymnu.	– wymienia, komu Polacy powinni być wdzięczni za wolność Ojczyzny, – opowiada, jak wygląda ryngraf,	– modli się za pomyślność Ojczyzny, – szanuje symbole i znaki narodowe.
54. Pan Jezus jest naszym Królem	– Ukazanie istoty Jezusowego panowania nad światem. – Wprowadzenie w świętowanie uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.	B.1. Rok liturgiczny świętowaniem zbawczych wydarzeń w rodzinie i wspólnocie Kościoła. C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego.	– podaje prawdę, że Jezus jest Królem Wszechświata, – podaje prawdę, że Jezus powtórnie przyjdzie, by niebem nagrodzić ludzi za dobro,	– wymienia sposoby budowania królestwa Jezusa, – wyjaśnia, jak Pan Jezus troszczy się o ludzi, – wyjaśnia, że do królestwa Jezusa wejdzie tylko ten, kto jest dobry.	– deklaruje chęć przynależności do Jezusowego królestwa, – chętnie czyni dobro dla innych.
55. Naśladujemy Świętego Mikołaja w dobroci	– Przybliżenie postaci i życia św. Mikołaja. – Kształtowanie wrażliwości na potrzeby innych.	A.5. Święci przyjaciółmi Pana Boga. C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego.	– podaje prawdę, że każdy człowiek może naśladować św. Mikołaja, – opowiada o postaci i życiu św. Mikołaja, – opowiada, jak może dzielić się z innymi,	– podaje przykłady, jak można naśladować św. Mikołaja w dobroci, – śpiewa piosenkę „Biskupie Mikołaju”.	– wyraża wrażliwość na potrzeby innych ludzi, – chętnie pomaga swoim rodzicom, kolegom.
56. W maju oddajemy cześć Maryi	– Ukazanie prawdy, że maj to miesiąc szczególnego kultu Maryi. – Motywowanie do chętnego i radosnego udziału w nabożeństwach majowych.	A.3. Maryja – Matka Jezusa i Matka nasza. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– podaje prawdę, że maj jest miesiącem szczególnie poświęconym Maryi, – wskazuje, że figurki i kapliczki są wyrazem szczególnej czci Matki Bożej, – potrafi modlić się litaniami wspólnie z innymi,	– samodzielnie układa nowe wezwania litanii, – śpiewa pieśń „Chwalcie łąki umajone”.	– bierze udział w nabożeństwach majowych, – wyraża szacunek wobec przydrożnych kapliczek i figurek Matki Bożej.
57. Wyrażam miłość do mojej mamy	– Odkrywanie potrzeby okazywania miłości i wdzięczności mamie. – Kształtowanie postawy dobroci wobec mamy.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– wymienia sposoby okazywania miłości i wdzięczności swojej mamie, – wyjaśnia, dlaczego mamom należy się szacunek.	– opowiada, jak można okazywać miłość i wdzięczność swojej mamie,	– wyraża szacunek i wdzięczność wobec mamy, – modli się za swoją mamę, – chętnie jej pomaga.

58. Serce Jezusa źródłem miłości i dobroci	– Odkrywanie potrzeby okazywania innym dobroci i miłości. – Kształtowanie postawy zaufania Jezusowi, który pomaga i chce, byśmy pomagali innym.	A.2. Jezus Chrystus przychodzi do ludzi, naucza, uświęca i zbawia. C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego.	– podaje prawdę, że Jezus kocha ludzi i jest dla nich dobry, – wyjaśnia, że dobre serce człowieka jest podobne do Serca Jezusowego,	– uzasadnia, że kochać to być dobrym dla innych, – omawia symbolikę serca z obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego czcimy Serce Jezusa.	– wyraża pragnienie naśladowania Jezusa w miłości i dobroci, – jest dobry dla swoich kolegów.
59. Wakacje z Panem Jezusem	– Ukazanie prawdy o religijnym przeżywaniu wakacji. – Kształtowanie postawy radosnego przeżywania wakacji z Bogiem.	C.1. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. D.1. Modlitwa przyjaciół Pana Jezusa.	– odkrywa prawdę o religijnym przeżywaniu wakacji, – opowiada o dobroci Jezusa, naszego Przyjaciela,	– dostrzega obecność Boga w różnych sytuacjach życiowych.	– wyraża radość z powodu przeżywania wakacji z Bogiem.